

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2019/758**af 31. januar 2019****om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for de tiltag samt arten af supplerende foranstaltninger, som kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som minimum skal gennemføre for at begrænse hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i visse tredjelande****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF ⁽¹⁾, særligt artikel 45, stk. 7,

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kreditinstitutter og finansieringsinstitutter pålægges at kortlægge, vurdere og håndtere den risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, de konfronteres med, navnlig når de har etableret eller overvejer at etablere filialer eller majoritetsejede datterselskaber i tredjelande. Direktiv (EU) 2015/849 fastsætter derfor standarder for en effektiv vurdering og håndtering af risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme på koncernniveau.
- (2) En konsekvent implementering af politikker og procedurer på koncernniveau til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er afgørende for at sikre en robust og effektiv håndtering af risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i koncernen.
- (3) Der er imidlertid situationer, hvor en koncern driver filialer eller majoritetsejede datterselskaber i et tredjeland, hvor lovgivningen ikke tillader gennemførelse af politikker og procedurer til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme på koncernniveau. Det kan for eksempel være tilfældet, hvis tredjelandets lovgivning vedrørende databeskyttelse eller bankhemmelighed begrænser koncernens muligheder for at tilgå, behandle eller videregive oplysninger om kunder, som filialerne eller de majoritetsejede datterselskaber i tredjelandet betjener.
- (4) I disse tilfælde samt i situationer, hvor de kompetente myndigheders muligheder for effektivt at føre tilsyn med koncernens overholdelse af kravene i direktiv (EU) 2015/849 begrænses, fordi de kompetente myndigheder ikke har adgang til relevante oplysninger, der opbevares af filialer eller majoritetsejede datterselskaber i tredjelande, er yderligere politikker og procedurer nødvendige for at håndtere risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme effektivt. Disse supplerende politikker og procedurer kan omfatte indhentning af samtykke fra kunder, som kan tjene til at opfylde visse lovgivningsmæssige krav i forbindelse med implementering af politikker og procedurer til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme på koncernniveau i tredjelande, hvor andre muligheder er begrænsede.
- (5) Da der er behov for at sikre en konsekvent indsats på EU-niveau mod retlige hindringer for implementering af politikker og procedurer på koncernniveau, er det berettiget at indføre specifikke foranstaltninger, som kreditinstitutter og finansieringsinstitutter pålægges at træffe i sådanne situationer. Sådanne supplerende politikker og procedurer skal være risikobaserede.
- (6) Kreditinstitutter og finansieringsinstitutter bør kunne påvise over for deres kompetente myndigheder, at de supplerende foranstaltninger, de har truffet, står i forhold til den foreliggende risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Hvis den kompetente myndighed mener, at de supplerende foranstaltninger, som et

⁽¹⁾ EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73

kreditinstitut eller finansieringsinstitut har truffet, er utilstrækkelige til at håndtere den foreliggende risiko, bør den kompetente myndighed kunne pålægge kreditinstituttet eller finansieringsinstituttet at træffe specifikke foranstaltninger for at sikre, at det pågældende kreditinstitut eller finansieringsinstitut overholder sine forpligtelser i forbindelse med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

- (7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽⁴⁾ giver Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) og Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed (ESMA) bemyndigelse til inden for deres respektive områder at udstede fælles retningslinjer for at sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse af EU-retten. I forbindelse med overholdelsen af denne forordning bør kreditinstitutter og finansieringsinstitutter tage hensyn til de fælles retningslinjer, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 17 og artikel 18, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849 om lempede og skærpede kundekendskabsprocedurer samt de faktorer, som kreditinstitutter og finansieringsinstitutter bør tage hensyn til ved vurderingen af risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i forbindelse med individuelle forretningsrelationer og lejlighedsvis transaktioner, og gøre deres yderste for at overholde disse retningslinjer.
- (8) Bestemmelserne i denne forordning berører ikke den pligt, der påhviler de kompetente myndigheder i hjemlandet til at gennemføre supplerende tilsynsforanstaltninger i medfør af artikel 45, stk. 5, i direktiv (EU) 2015/849 i tilfælde, hvor anvendelsen af de supplerende foranstaltninger, der er fastsat i nærværende forordning, ikke er tilstrækkelige.
- (9) Bestemmelserne i denne forordning bør heller ikke berøre de skærpede kundekendskabsforanstaltninger, som kreditinstitutter og finansieringsinstitutter er pålagt/forpligtede til at træffe, når de handler med fysiske personer eller juridiske enheder, der er etableret i lande, der af Kommissionen er udpeget som højrisikolande i henhold til artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849.
- (10) Kreditinstitutter og finansieringsinstitutter bør gives tilstrækkelig tid til at tilpasse deres politikker og procedurer til kravene i nærværende forordning. Derfor bør anvendelsen af denne forordning udskydes til tre måneder fra datoen for dens ikrafttræden.
- (11) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som de europæiske tilsynsmyndigheder (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) har udarbejdet og forelagt Kommissionen.
- (12) De europæiske tilsynsmyndigheder har afholdt åbne offentlige høringer om det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt indhentet en udtalelse fra interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold til artikel 37 i forordning (EU) nr. 1093/2010 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Denne forordning fastsætter en række supplerende foranstaltninger, som kreditinstitutter og finansieringsinstitutter skal træffe for effektivt at håndtere risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, herunder hvad der som minimum skal foretages, når lovgivningen i et tredjeland ikke tillader implementering af politikker og procedurer på koncernniveau, jf. artikel 45, stk. 1 og 3, i direktiv (EU) 2015/849, som gælder for koncernens filialer eller majoritetsjede datterselskaber, der er etableret i det givne tredjeland.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12)

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

*Artikel 2***Generelle forpligtelser for hvert tredjeland**

For hvert tredjeland, hvor et kreditinstitut eller finansieringsinstitut har etableret en filial eller er majoritetsejer af et datterselskab, skal de som minimum:

- a) foretage en vurdering af risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme for deres koncern, registrere vurderingen, ajourføre vurderingen og gemme den, så den kan videregives til de kompetente myndigheder
- b) sikre, at den i litra a) omhandlede risiko afspejles i passende omfang i de politikker og procedurer til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der gælder for hele koncernen
- c) indhente den øverste koncernledelses godkendelse af den i litra a) omhandlede risikovurdering samt af de i litra b) omhandlede politikker og procedurer til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der gælder for hele koncernen
- d) tilbyde målrettet uddannelse af det relevante personale i tredjelandet og sikre, at uddannelsen gennemføres, for at sætte dem i stand til at indkredse indikatorer for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

*Artikel 3***Individuelle risikovurderinger**

1. I tilfælde af, at tredjelandets lovgivning forbyder eller begrænser anvendelsen af de nødvendige politikker og procedurer til på et passende niveau at kortlægge og vurdere risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i forbindelse med en forretningsrelation eller lejlighedsvis transaktioner som følge af begrænset adgang til relevante oplysninger om kunden og de egentlige ejere eller begrænsninger i brugen af sådanne oplysninger med henblik på kundekendskabsprocedurer, skal kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som minimum:

- a) informere den kompetente myndighed i hjemlandet om følgende uden unødigt ophold og under alle omstændigheder senest 28 kalenderdage efter, at man har fundet frem til det givne tredjeland:
 - i) navnet på det pågældende tredjeland
 - ii) hvordan gennemførelsen af tredjelandets lovgivning forbyder eller begrænser anvendelsen af de nødvendige politikker og procedurer til kortlægning og vurdering af risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i forbindelse med en kunde
- b) sikre, at deres filialer eller majoritetsejede datterselskaber, der er etableret i tredjelandet, vurderer, om samtykke fra deres kunder og i givet fald kundernes egentlige ejere kan anvendes til juridisk at tilsidesætte de i litra a), nr. ii), omhandlede begrænsninger eller forbud
- c) sikre, at deres filialer eller majoritetsejede datterselskaber, der er etableret i tredjelandet, kræver, at deres kunder og i givet fald kundernes egentlige ejere giver et samtykke, der gør det muligt at tilsidesætte de i litra a), nr. ii), omhandlede begrænsninger eller forbud i det omfang, dette er foreneligt med tredjelandets lovgivning.

2. Hvis det i stk. 1, litra c), omhandlede samtykke ikke kan indhentes, skal kreditinstitutter og finansieringsinstitutter træffe supplerende foranstaltninger samt deres standardforanstaltninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme for at håndtere risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

De supplerende foranstaltninger skal omfatte den supplerende foranstaltning, der er omhandlet i artikel 8, litra c), og en eller flere af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 8, litra a), b), d), e) og f).

Hvis et kreditinstitut eller finansieringsinstitut ikke kan håndtere risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme effektivt ved at træffe de i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger, skal de:

- a) sikre, at filialen eller det majoritetsejede datterselskab bringer forretningsrelationen til ophør

- b) sikre, at filialen eller det majoritetsjede datterselskab ikke gennemfører den lejlighedsvis transaktion
 - c) bringe nogle eller alle de aktiviteter, som den filial eller det majoritetsjede datterselskab, der er etableret i tredjelandet, udfører, til ophør.
3. Kreditinstitutter og finansieringsinstitutter fastlægger omfanget af de supplerende foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2 og 3, ud fra et risikoperspektiv og skal kunne påvise over for den kompetente myndighed, at omfanget af de supplerende foranstaltninger er passende i forhold til den foreliggende risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Artikel 4

Udveksling og behandling af kundeoplysninger

1. Når lovgivningen i et tredjeland forbyder eller begrænser udveksling eller behandling af kundeoplysninger med henblik på bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i koncernen, skal kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som minimum:
- a) informere den kompetente myndighed i hjemlandet om følgende uden unødigt ophold og under alle omstændigheder senest 28 kalenderdage efter, at man har fundet frem til tredjelandet:
 - i) navnet på det pågældende tredjeland
 - ii) hvordan gennemførelsen af tredjelandets lovgivning forbyder eller begrænser udveksling eller behandling af kundeoplysninger med henblik på bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
 - b) sikre, at deres filialer eller majoritetsjede datterselskaber, der er etableret i tredjelandet, vurderer, om samtykke fra deres kunder og i givet fald kundernes egentlige ejere kan anvendes til juridisk at tilsidesætte de i litra a), nr. ii), omhandlede begrænsninger eller forbud
 - c) sikre, at deres filialer eller majoritetsjede datterselskaber, der er etableret i tredjelandet, kræver, at deres kunder og i givet fald kundernes egentlige ejere giver et samtykke, der gør det muligt at tilsidesætte de i litra a), nr. ii), omhandlede begrænsninger eller forbud i det omfang, det er foreneligt med tredjelandets lovgivning.
2. Hvis det i stk. 1, litra c), omhandlede samtykke ikke kan indhentes, træffer kreditinstitutter og finansieringsinstitutter supplerende foranstaltninger samt deres standardforanstaltninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme for at håndtere risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. De supplerende foranstaltninger skal omfatte den supplerende foranstaltning, der er omhandlet i artikel 8, litra a), og den supplerende foranstaltning, der er omhandlet i artikel 8, litra c). I tilfælde hvor risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er tilstrækkeligt høj til at kræve yderligere supplerende foranstaltninger, iværksætter kreditinstitutter og finansieringsinstitutter en eller flere af de resterende supplerende foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 8, litra a)-c).
3. I tilfælde af, at et kreditinstitut eller finansieringsinstitut ikke kan håndtere risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme effektivt ved at træffe de i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger, bringer de nogle eller alle de aktiviteter, som den filial eller det majoritetsjede datterselskab, der er etableret i tredjelandet, udfører, til ophør.
4. Kreditinstitutter og finansieringsinstitutter fastlægger omfanget af de supplerende foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2 og 3, ud fra et risikoperspektiv og skal kunne påvise over for den kompetente myndighed, at omfanget af de supplerende foranstaltninger er passende i forhold til den foreliggende risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Artikel 5

Videregivelse af oplysninger vedrørende mistænkelige transaktioner

1. I tilfælde hvor tredjelandets lovgivning forbyder eller begrænser udveksling af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849, mellem filialer og majoritetsjede datterselskaber, der er etableret i det pågældende tredjeland, og andre enheder i koncernen, skal kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som minimum:
- a) informere den kompetente myndighed i hjemlandet om følgende uden unødigt ophold og under alle omstændigheder senest 28 kalenderdage efter, at man har fundet frem til tredjelandet:
 - i) navnet på det pågældende tredjeland
 - ii) hvordan gennemførelsen af tredjelandets lovgivning forbyder eller begrænser udveksling med andre enheder i koncernen eller behandling af indholdet af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849, og som er konstateret af en filial eller et majoritetsjet datterselskab, der er etableret i tredjelandet

b) kræve, at filialen eller det majoritetsjede datterselskab fremlægger relevante oplysninger for kreditinstituttets eller finansieringsinstituttets øverste ledelse, der sætter ledelsen i stand til at vurdere risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i forbindelse med aktiviteterne i den pågældende filial eller det pågældende majoritetsjede datterselskab samt virkningen heraf for koncernen, herunder:

- i) antallet af mistænkelige transaktioner, der er indberettet inden for en nærmere fastsat periode
- ii) aggregerede statistikoplysninger, der giver et overblik over de forhold, der har givet anledning til mistanke.

2. Kreditinstitutter og finansieringsinstitutter træffer supplerende foranstaltninger samt deres standardforanstaltninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og derudover de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, for at håndtere risikoen.

Disse supplerende foranstaltninger skal omfatte en eller flere af de supplerende foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 8, litra a)-c) og litra g)-i).

3. I tilfælde af, at et kreditinstitut eller finansieringsinstitut ikke kan håndtere risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme effektivt ved at træffe de i stk. 1. og 2 omhandlede foranstaltninger, bringer de nogle eller alle de aktiviteter, som den filial eller det majoritetsjede datterselskab, der er etableret i tredjelandet, udfører, til ophør.

4. Kreditinstitutter og finansieringsinstitutter fastlægger omfanget af de supplerende foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2 og 3, ud fra et risikoperspektiv og skal kunne påvise over for den kompetente myndighed, at omfanget af de supplerende foranstaltninger er passende i forhold til den foreliggende risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Artikel 6

Overførsel af kundeoplysninger til medlemsstater

I tilfælde hvor tredjelandets lovgivning forbyder eller begrænser overførsel til medlemsstaten af oplysninger om kunder i en filial eller et majoritetsjet datterselskab, der er etableret i et tredjeland med henblik på tilsyn i tilknytning til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, skal kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som minimum:

- a) informere den kompetente myndighed i hjemlandet om følgende uden unødigt ophold og under alle omstændigheder senest 28 kalenderdage efter, at man har fundet frem til tredjelandet:
 - i) navn på det pågældende tredjeland
 - ii) hvordan gennemførelsen af tredjelandets lovgivning forbyder eller begrænser overførsel af oplysninger om kunder med henblik på tilsyn med bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
- b) foretage skærpet revision, herunder, når det står i rimeligt forhold til risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i tilknytning til driften af filialen eller det majoritetsjede datterselskab i tredjelandet, kontrol på stedet eller uafhængig revision, der påviser, at filialen eller det majoritetsjede datterselskab effektivt gennemfører politikker og procedurer på koncernniveau, samt at filialen eller det majoritetsjede datterselskab i tilstrækkeligt omfang kortlægger, vurderer og håndterer risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
- c) på anmodning fremlægge resultatet af den i litra b) omhandlede revision for den kompetente myndighed i hjemlandet
- d) kræve, at den filial eller det majoritetsjede datterselskab, der er etableret i tredjelandet, jævnligt forelægger relevante oplysninger for kreditinstituttets eller finansieringsinstituttets øverste ledelse, der som minimum omfatter følgende:
 - i) antallet af højrisikokunder og aggregerede statistikoplysninger, der giver et overblik over årsagerne til, at de givne kunder er blevet kategoriseret som højrisikokunder, f.eks. status som politisk udsat person
 - ii) antallet af mistænkelige transaktioner, der er afdækket og indberettet, samt aggregerede statistikoplysninger, der giver et overblik over de omstændigheder, der har givet anledning til mistanke
- d) på anmodning fremlægge de i litra d) omhandlede oplysninger for den kompetente myndighed i hjemlandet.

Artikel 7

Opbevaring af registreringer

1. I tilfælde hvor tredjelandets lovgivning forbyder eller begrænser anvendelsen af foranstaltninger til opbevaring af registreringer svarende til dem, der er omhandlet i kapitel V i direktiv (EU) 2015/849, skal kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som minimum:

- a) informere den kompetente myndighed i hjemlandet om følgende uden unødigt ophold og under alle omstændigheder senest 28 kalenderdage efter, at man har fundet frem til tredjelandet:
 - i) navn på det pågældende tredjeland
 - ii) hvordan gennemførelsen af tredjelandets lovgivning forbyder eller begrænser anvendelsen af foranstaltninger til opbevaring af registreringer svarende til dem, der er omhandlet i direktiv (EU) 2015/849
- b) fastslå, hvorvidt samtykke fra kunden og i givet fald dennes egentlige ejere kan anvendes til i henhold til loven at tilsidesætte de begrænsninger og forbud, der er omhandlet i litra a), nr. ii)
- c) sikre, at deres filialer eller majoritetsejede datterselskaber, der er etableret i tredjelandet, kræver, at deres kunder og i givet fald kundernes egentlige ejere giver et samtykke, der gør det muligt at tilsidesætte de i litra a), nr. ii), omhandlede begrænsninger eller forbud i det omfang, det er foreneligt med tredjelandets lovgivning.

2. Hvis det i stk. 1, litra c), omhandlede samtykke ikke kan indhentes, træffer kreditinstitutter og finansieringsinstitutter supplerende foranstaltninger samt deres standardforanstaltninger til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, for at håndtere risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Disse supplerende foranstaltninger skal omfatte en eller flere af de supplerende foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 8, litra a)-c) og litra j).

3. Kreditinstitutter og finansieringsinstitutter fastlægger omfanget af de supplerende foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, ud fra et risikoperspektiv og skal kunne påvise over for den kompetente myndighed, at omfanget af de supplerende foranstaltninger er passende i forhold til den foreliggende risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Artikel 8

Supplerende foranstaltninger

Kreditinstitutter og finansieringsinstitutter træffer følgende supplerende foranstaltninger i medfør af henholdsvis artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 2, og artikel 7, stk. 2:

- a) sikre, at deres filialer eller majoritetsejede datterselskaber, der er etableret i tredjelandet, afgrænser arten og typen af de finansielle produkter og tjenesteydelser, som filialen eller det majoritetsejede datterselskab i tredjelandet tilbyder, til kun at omfatte produkter og serviceydelser, der udgør en lav risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og har lav indvirkning på koncernens risikoeksponering
- b) sikre, at andre enheder i samme koncern ikke støtter sig til kundekendskabsprocedurer, der udføres af en filial eller et majoritetsejet datterselskab, der er etableret i tredjelandet, men i stedet gennemfører kundekendskabsprocedurer for alle de kunder i en filial eller et majoritetsejet datterselskab, der er etableret i tredjelandet, som ønsker at benytte produkter eller serviceydelser fra disse andre enheder i samme koncern, også i tilfælde hvor betingelserne i artikel 28 i direktiv (EU) 2015/849 måtte være opfyldt
- c) foretage skærpet revision, herunder, når det står i rimeligt forhold til risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i tilknytning til driften af filialen eller det majoritetsejede datterselskab i tredjelandet, kontrol på stedet eller uafhængig revision, der påviser, at filialen eller det majoritetsejede datterselskab i tilstrækkeligt omfang kortlægger, vurderer og håndterer risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
- d) sikre, at deres filialer eller majoritetsejede datterselskaber, der er etableret i tredjelandet, anmoder om godkendelse fra kreditinstituttets eller finansieringsinstituttets øverste ledelse ved etablering og fastholdelse af forretningsrelationer eller gennemførelse af lejlighedsvis transaktioner, der indebærer en høj risiko
- e) sikre, at deres filialer eller majoritetsejede datterselskaber, der er etableret i tredjelandet, fastslår, hvor de midler, der indgår i sådanne forretningsrelationer eller lejlighedsvis transaktioner, stammer fra, og hvor de sendes hen

- f) sikre, at deres filialer eller majoritetsjede datterselskaber, der er etableret i tredjelandet, gennemfører skærpet løbende overvågning af forretningsrelationen, herunder skærpet overvågning af transaktioner, indtil filialerne eller de majoritetsjede datterselskaber er rimeligt overbeviste om, at de forstår, hvor stor risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme der er forbundet med forretningsrelationen
- g) sikre, at deres filialer eller majoritetsjede datterselskaber, der er etableret i tredjelandet, videregiver oplysninger om indberetning af underliggende mistænkelige transaktioner, der har givet anledning til viden eller mistanke om, eller som har givet rimelig grund til at antage, at der forelå hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme eller forsøg herpå, til kreditinstituttet eller finansieringsinstituttet, såsom bekræftede oplysninger, transaktioner, omstændigheder og dokumenter, som mistanken baseres på, herunder personoplysninger i det omfang, det er muligt i medfør af tredjelandets lovgivning
- h) gennemføre skærpet, løbende overvågning af alle kunder og i givet fald de egentlige ejere af kunder i en filial eller et majoritetsjet datterselskab, der er etableret i tredjelandet, hvor man har bekræftet viden om, at kunden har været under mistanke i forbindelse med indberetninger af mistænkelige transaktioner fra andre enheder i samme koncern
- i) sikre, at deres filialer eller majoritetsjede datterselskaber, der er etableret i tredjelandet, har indført effektive systemer og kontroller til afdækning og indberetning af mistænkelige transaktioner
- j) sikre, at deres filialer eller majoritetsjede datterselskaber, der er etableret i tredjelandet, ajourfører risikoprofiler og oplysninger om kundekendskabsprocedurer vedrørende en kunde i en filial eller et majoritetsjet datterselskab i tredjelandet og opbevarer oplysningerne sikkert, så længe det er muligt i henhold til lovgivningen, og under alle omstændigheder i forretningsrelationens varighed.

Artikel 9

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 3. september 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2019.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand
